

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.16/2025/10.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. június 06. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 címzetes büntetés-végrehajtási főtörzsőrmester vádlott ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2025. január 06. napján kihirdetett Kb.III.24/2024/9. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2025. január 6. napján kihirdetett Kb.III.24/2024/9. számú ítéletével Terhelt1 címzetes büntetés-végrehajtási főtörzsőrmester vádlottat bűnösnek mondta ki hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében (Btk. 301. § (1) bekezdés) és testi sértés vétségében (Btk. 164. § (1) bekezdés és (2) bekezdés). Ezért őt – halmazati büntetésül – 300 napi tétel, napi tételenként 1.500.- forint pénzbüntetésre ítélte. A bíróság rendelkezett a kiszabott összesen 450.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság a tanúl magánfél által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utalta, továbbá kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 26.400.- forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélettel szemben a katonai ügyész fellebbezést jelentett be a vádlott terhére, a kiszabott pénzbüntetés mellett, súlyosításul – előzetes mentesítés egyidejű alkalmazásával – börtön fokozatú, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést. A vádlott és a védője az elsőfokú ítéletet tudomásul vették.

[3] Az ügyész a fellebbezése írásbeli indokolásában előadta, hogy álláspontja szerint a bíróság a büntetés kiszabása során figyelmen kívül hagyta a büntetés kiszabásának

elveire vonatkozó, a Btk. 80. § (1)-(2) bekezdéseiben foglalt szabályokat. Tévedett a törvényszék, amikor a vádlott büntetlen előéletét enyhítő körülményként vette figyelembe, hiszen az 56/2007. BK vélemény 2/1. pontja úgy rendelkezik, hogy a büntetlen előélet hivatalos személy javára csak akkor értékelhető, ha e minőségével a bűncselekmény nincs összefüggésben. Nem értékelhető annak a javára sem, aki a bűncselekményt olyan beosztás felhasználásával követte el, amelyben a büntetlen előélet alkalmazási feltétel. Erre figyelemmel az ügyészi álláspont szerint Terheltl címzetes büntetés-végrehajtási főtörzsőrmester vádlott vonatkozásában a büntetés kiszabása során e körülmény nem vehető figyelembe. A sértett szabályszegő magatartása, mint enyhítő körülmény az ügyészi álláspont szerint szintén nem írható a vádlott javára tekintettel arra, hogy a vádlottnak, mint megbízott körlet-főfelügyelőnek szolgálati feladatai közé tartozott a fogva tartás rendjének és biztonságának fenntartása, így amikor a sértett szabályszegő magatartását észlelte, munkaköri kötelezettségét kellett volna végrehajtania, ezáltal nyilván nem írható a javára, hogy a sértett is szabályszegő magatartást tanúsított. A bíróság figyelmen kívül hagyta továbbá a cselekmény elszaporodottságának az ügyészség által felhívott súlyosító körülményét is, és azt, hogy a sértett a cselekmény idején csaknem kiskorú volt, valamint azt a körülményt, hogy a vádlottnak hivatásánál fogva megakadályoznia kellene az általa elkövetett bűncselekményt. Az ügyészi érvelés szerint az elsőfokú bíróság az enyhítő körülményeket eltúlzottan értékelve és a súlyosító körülményeket figyelmen kívül hagyva törvénysértően enyhe büntetést szabott ki a vádlottal szemben. A büntetési célokat megfelelően az szolgálja, ha a vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabására kerül sor nagyobb mértékű pénzbüntetés kiszabása, de az előzetes mentesítés alkalmazása mellett.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.137/2025/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával járt el, amikor a vádlott bűnösségére kiterjedő, a vádirati tényállást és minősítést nem vitató és a tárgyalás tartásához fűződő jogáról lemondó nyilatkozatát a Be. 504. § (3) bekezdése szerinti végzésével elfogadta. Ezt követően a vádlott bűnösségét a vád tárgyává tett bűncselekmények minősítésének megfelelően mondta ki, ügydöntő határozatába emelve a vádirati történeti tényállást is.

[5] A büntetékiszabás keretében az eljáró katonai tanács a vádlott javára és terhére jelentkező bűnösségi körülményeket vizsgálta, melyek körében tévesen vette számba a vádlott büntetlen előéletét, mivel az a Hszt. 41. § (1) bekezdésének a) pontja értelmében alkalmazási feltétel a hivatásos állományú vádlottnál. Ugyanakkor a vádlott terhére kell még értékelni a bántalmazásos bűnügyek elszaporodottságát a büntetés-végrehajtási intézetekben. A bűnösségi körülmények számba vétele után, a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok – mind a generális, mind a speciálprevenció – elérésére alkalmatlan büntetést szabott ki a bíróság, amikor a vádlottat halmazati büntetésül csak a Btk. 50. §-a szerinti pénzbüntetéssel sújtotta. A fellebbviteli főügyészségi álláspont szerint a szolgálati esküjével szembe helyezkedő, de eddigi szolgálat teljesítése miatt kifogás alá nem eső és a szolgálatban megtartható vádlottal szemben, a Btk. 102. § (1) bekezdésének alkalmazásával, halmazati büntetésül – tekintettel a Btk. 33. § (3) bekezdésében foglaltakra is – a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontjában írt börtön fokozatú, a Btk. 85. § felhívásával alkalmazott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása lenne indokolt a fellebbviteli eljárásban. A bíróság további – a pénzbüntetés átváltoztatásáról, a sértett polgári jogi igényének egyéb törvényes útra

utasításáról, valamint a bünygyi költség viseléséről szóló – ítéleti rendelkezéseit a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség törvényesnek tartotta.

[6] A leírtak alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.III.24/2024/9. számú elsőfokú ítéletét a bűnösségi körülmények körének kiegészítését követően a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg és Terhelt1 címzetes büntetés-végrehajtási főtörzsőrmester vádlottal szemben súlyosításul, halmazati büntetésként szabjon ki a Btk. 85. § felhívásával, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett, börtön fokozatú szabadságvesztést, a Btk. 102. § (1) bekezdésének alkalmazásával, a pénzbüntetés érintetlenül hagyása mellett.

[7] A katonai ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdésében írtakra figyelemmel – korlátozottan – bírálta felül. Felülbírlata ezért a Be. 590. § (5) bekezdés a-d) pontjai alapján a hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabályok megtartására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó ítéleti rendelkezésre terjedt ki. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállásra alapította.

[8] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 598. § (2) bekezdés II. fordulata szerinti törvényi feltételek fennállása miatt tanácsulésen bírálta felül.

[9] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a felülbírlat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését.

[10] A másodfokú katonai tanács rögzíti, hogy az elsőfokú ítélet szerkesztése– a sorszámozott bekezdések hiányában – ugyan nem felel meg a bíróságok egységes iratkezelési szabályzatáról szóló 17/2014. (XII.23.) OBH utasítás (Beisz.) 27/A. § (13) előírásainak. Ezen eljárási (és igazgatási) szabálysértés azonban az eljárás lefolytatására lényeges hatással nem volt.

[11] Az elsőfokú katonai tanács az előkészítő ülést a Be. LXXVI. fejezetében írt szabályok betartásával tartotta meg, az általa az előkészítő ülésen fogatosított törvényi figyelmeztetések a jegyzőkönyv tanúsága szerint mindenre kiterjedőek voltak, a jogszabályi előírásoknak maradéktalanul megfeleleltek.

[12] A vádlott a kioktatást követően a vádirattal egyezően a bűnösségét beismerő nyilatkozatot tett és a tárgyaláshoz való jogáról lemondott.

[13] Ennek megfelelően az elsőfokú katonai tanács a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtak szerint járt el, a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadó végzése törvényes. Az elsőfokú katonai tanács a végzés meghozatala során vizsgálta azt, hogy a vádlott beismerő vallomását a rendelkezésre álló bizonyítékok aggálytalanul alátámasztják-e. A vádlott beismerő nyilatkozatát elfogadó végzés indokolásában rögzítésre került, hogy a bíróság megállapítása szerint a vádlott e nyilatkozatának természetét és jóváhagyásának következményeit megértette, a beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt ésszerű kétely nem mutatkozott, nyilatkozata egyértelmű és azt az eljárás ügyiratai is alátámasztják.

[14] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az előzőekre tekintettel a vádlottat csupán a személyi körülményeivel kapcsolatban hallgatta ki.

[15] Az elsőfokú katonai tanács a vádirati tényállással egyezően az ítélet 2. oldal második és harmadik bekezdésében terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített, és a vádlottat a vádirati minősítéssel egyezően, a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében és a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés vétségében mondta ki bűnösnek. Az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a vádlott katonai és testi épség elleni bűncselekményeit.

[16] Az elsőfokú katonai tanács indokolási kötelezettségének a Be. 562. § (2) bekezdése figyelembe vételével tett eleget.

[17] A vádlott terhére bejelentett katonai ügyészi fellebbezés nem alapos.

[18] A törvényszék katonai tanácsa a bűnösségi körülményeket hiánytalanul tárta fel és rögzítette az ítélet második oldal utolsó, illetve a 3. oldal első bekezdésében.

[19] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően járt el, amikor súlyosító körülményként értékelte a sértett fiatal életkorát, a börtönkörülmények közötti, illetve az amiatti, a szabadlábon lévő átlagos állampolgárhoz képest nagyobb kiszolgáltatottságát. Helyesen járt el akkor is, amikor a vádlott javára értékelte a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását, eddigi jó szolgálat teljesítését, parancsnoki jellemzését, a szóváltás kialakulásában közrejátszó sértetti közrehatást, a bántalmazás egy mozzanatos jellegét és a sértettet ért ütés kisebb erejét. A másodfokú katonai

tanács álláspontja szerinti is nyomatékosan kell a vádlott javára értékelni – különösen a cselekmény könnyű megítélésű voltára tekintettel – az elévülési időhöz közeli időmúlást, mely a vádlott rovására semmilyen formában nem róható.

[20] Ezzel együtt azonban a másodfokú katonai tanács osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját, miszerint a büntetlen előélet a vádlott esetében nem értékelhető a javára, hiszen a Hszt. 41. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a hivatásos állományú vádlott esetében a büntetlen előélet alkalmazási feltétel. Az 56/2007. BK vélemény 2/1. pontja úgy rendelkezik, hogy a büntetlen előélet hivatalos személy javára csak akkor értékelhető, ha e minőségével a bűncselekmény nincs összefüggésben.

[21] Mindezeket szem előtt tartva a törvényszék katonai tanácsa nem tévedett, amikor a Btk. 82. § (2) bekezdés d) pontja és (3) bekezdése alkalmazásával a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése szerinti pénzbüntetést szabott ki halmazati büntetésül, az enyhítő körülmények nagyobb számára és különösen az elkövetés óta bekövetkezett időmúlásra tekintettel a vádbeli indítványnak megfelelően végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása teljes mértékben indokolatlan lett volna.

[22] A fellebbviteli katonai tanács álláspontja szerint a pénzbüntetés napi tétel száma a vádlott terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyával, míg egy napi tétel összege a vádlott jövedelmi viszonyaival arányban álló. Mindezek alapján az eddigi szolgálatteljesítésére vonatkozóan pozitív parancsnoki jellemzéssel bíró vádlottal szemben kiszabott büntetés alkalmas arra, hogy a jövőben visszatartsa újabb bűncselekmény elkövetésétől.

[23] A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tartott tanácsülésen a Be. 605. § (1) bekezdésére figyelemmel helybenhagyta.

Budapest, 2025. június 6.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.

előadó bíró

bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa Kb.III.24/2024/9. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.16/2025/10. számú végzése folytán 2025. június 6. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2025. június 6.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

..